

TE WSZYSTKIE DŁUGIE POPOŁUDNIA

Paulina Karpowicz

BWA Galeria Sanocka 17.02 - 17.03.2017 r.

Te wszystkie długie popołudnia Pauliny Karpowicz

Bądźmy wobec siebie szczerzy. Prawie wszyscy, choć rzadko się do tego przyznajemy, uwielbiamy podglądać. Zainteresowanie tym, co dzieje się u sąsiadów, mamy we krwi. Odczuwamy dreszcz podniecenia na widok niezastoniętej firanki....

Na wystawie "Te wszystkie długie popołudnia" Paulina Karpowicz prezentuje cykl obrazów przedstawiających wnętrza. W pierwszej chwili można by pomyśleć, że płótna te zaspokoją naszą wrodzoną potrzebę voyeurizmu. Owszem, artystka, jak w teatrze, rozsuwa przed nami czwartą ścianę, umożliwiając widzowi niczym nieskrępowany ogląd tego, co dzieje się w prywatnych przestrzeniach. Cóż za przewrotność! Dopiero po jakimś czasie, gdy głodny wrażeń widz minie kolejny obraz, zaczyna orientować się, że dziś jego żądza sensacji i skandalu pozostanie nienasycona. Na pierwszy rzut oka w tych wnętrzach niewiele się dzieje. W każdym razie - nic takiego, co zapewniłoby zastrzyk adrenaliny odbiorcy, spragnionemu gwałtownych emocji. Opowieści, które rozgrywają się we wnętrzach Pauliny Karpowicz, są subtelne i wyrafinowane, utkane z wrażeń zmysłowych i domysłów. Aby dostrzec ich prawdziwe, niepokojące piękno, nie wystarczy prześlizgnąć się wzrokiem po płótnie. To nie są obrazy dla osób, które się śpieszą.

Współczesny gabinet, pracownia artysty, barokowe salony muzyczne, muzealne sale, pałacowe komnaty, mieszczański salon, hala gimnastyczna. Stworzone ze światła i koloru, podstawowych składników formy w malarstwie Pauliny Karpowicz, powstają po to, by być ramą dla pięknej, barokowej nudy. Te wnętrza są jak urokliwe, bogato zdobione pudełka, w których przechowuje się delikatne jak chińska porcelana wspomnienia. Powietrze jest w nich ciężkie. Czas płynie bardzo powoli. Ludzie, jeśli w ogóle się w tych pokojach pojawiają, nie są ważniejsi niż otaczające ich przedmioty. Czasem ich ciała miękko stapiają się z materią pośłania na którym leżą, kiedy indziej znajdują się na marginesie przedstawienia; najczęściej ich twarze są zasłonięte lub opracowane tylko szkicowo. Nagie kobiety i mężczyźni wylegujący się w pościeli, święta dostępująca objawienia na materacu, dzieci w sali gimnastycznej, obojętni ludzie spacerujący po muzeum, kobieta zmagająca się z bólem głowy. Ich nagość nie budzi wstydu ani nie podnieca, krew z ich stygmatów nie płynie, ból jest ćmiący i ledwo wyczuwalny z za zastony środków przeciwbólowych. Szczęście znajduje swój wyraz w uniesionych kącikach ust. W tych wnętrzach materia jest miękka a emocje są stonowane.

Historie, jakie opowiadają prezentowane płótna, kryją się w kompozycji, relacjach przedmiotów względem siebie i ich miejscu w przestrzeni, w szczególnym sposobie kadrowania, w interakcjach, w jakie wchodzi postacie z otaczającymi je obiektami i w atmosferze, jaką te interakcje wywołują. Aby NAPRAWDĘ obejrzeć obrazy Pauliny Karpowicz musimy zwolnić. Dostosować nasz rytm do ich rytmu. Pozwolić oku niespiesznie wędrować po zakamarkach wyobrażonej przestrzeni, docenić niuanse świetlne, pozwolić sobie na instynktowne odbieranie barw. Rozsmakujmy się w tej harmonii. Odnajdźmy w tych płótnach spokój. Uszanujmy ich leniwe piękno. I przede wszystkim - nie dajmy po sobie poznać zaskoczenia, jeśli okaże się, że za tą piękną, idylliczną fasadą kryje się mroczna prawda o ludzkiej samotności. We wnętrzach Pauliny Karpowicz trwa popołudnie. Zawsze.

/Marcin Krajewski/

Paulina Karpowicz

(ur. 1976 r.) mieszka i pracuje w Krakowie, gdzie z wyróżnieniem ukończyła Akademię Sztuk Pięknych im. Jana Matejki. Zajmuje się przede wszystkim malarstwem olejnym. W swoich pracach koncentruje się głównie na człowieku, chociaż zdarza jej się malować relaksujące pejzaże.

Wystawy zbiorowe

- 1998 - „Obrazy z pracowni”, wystawa studentów pracowni prof. Jacka Waltosia, Dwór Zieleniewskich, Trzebinia / „Malarstwo” Galeria Nafta, Kraków
- 2000 - „Z dwóch stron kurtyny”, wystawa studentów pracowni prof. Jacka Waltosia, Teatr im. J. Słowackiego, Kraków
- 2001 - „Wystawa malarstwa”, Galeria Młodych Gazety Antykwarycznej, Kraków / „Dyplomy 2001”, Pałac Sztuki Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków / „Na obraz i podobieństwo” (inspiracje Biblią), Galeria Krypta u Pijarów, Kraków / „Sześć ciał”, wystawa malarstwa, Pałac Sztuki TPSP, Kraków / „Obrazy sacrum w sztuce”, Muzeum Miejskie, Wadowice / Wystawa Konkursu na obraz im. M. Michalika, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa
- 2002 - „Artyści swojemu miastu”, Dom Kultury, Szczepieszyn / „Integracje Poznań - Kraków”, Wystawa Młodych Twórców, Trafgallery, Łągów / „Obrazy sacrum w sztuce”, Muzeum Miejskie, Wadowice / „Promocje”, Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych, Galeria Sztuki, Legnica / „Sacrum w Sztuce”, Zamek Królewski, Niepołomice
- 2003 - „Czerwony”, Galeria na piętterku, Kraków
- 2004 - Wystawa pokonkursowa Triennale Malarstwa, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa
- 2005 - „Letnia propozycja Zachęty”, Ośrodek Promocji Kultury „Gaude Mater”, Częstochowa
- 2006 - „Młode malarstwo krakowskie”, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa
- 2010 - „23 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego”, wystawa pokonkursowa, Szczecin / Wystawa pokonkursowa Triennale Malarstwa, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa / „Wystawa Filmowa”, Galeria Bazar Sztuki, Sanok
- 2011 - „Ukryte przejawy niecodzienności”, prywatna willa, Sanok
- 2012 - „24 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego”, wystawa pokonkursowa, Szczecin
- 2013 - „Fanaberie”, Bunkier Sztuki, Kraków
- 2014 - „Damski sierpowy”, Dom Norymberski, Kraków
- 2016 - „Kolonja Artystów”, Festiwal Języka Polskiego, Szczepieszyn / „25 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego”, wystawa pokonkursowa, Szczecin, Nagroda Prezesa ZPAP

Wystawy indywidualne

- 2002 - „Obrazy”, Galeria SCHODY, Warszawa
- 2003 - „Noce Arkadii”, Galeria SCHODY, Warszawa
- 2005 - „Malarstwo”, Galeria Gołogórski, Kraków
- 2009 - „Naprawdę fajne obrazki”, Galeria Bazar Sztuki, Sanok
- 2012 - „Zabawy dziewczęce”, Galeria Pod Czarnym Kotem, Kraków
- 2013 - „Antidotum”, Galeria Drugie Piętro, Strefa Sztuki, Zamość / „The Best Of”, Galeria Pod Czarnym Kotem, Kraków
- 2014 - „Za późno, za daleko”, Centrum Sztuki Współczesnej Solvay, Kraków

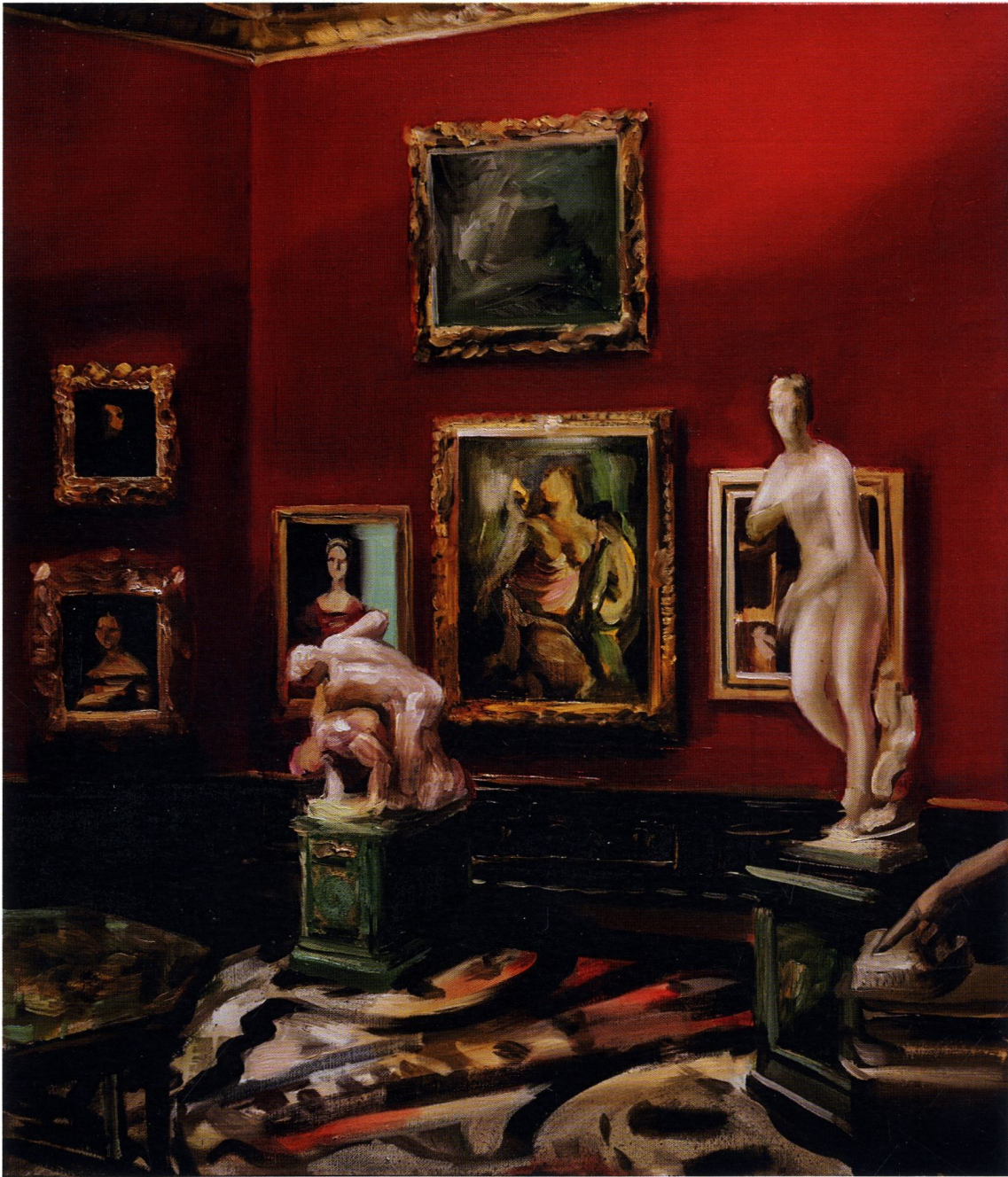
Niezbyt udane święta / 100 x 120 cm / olej na płótnie / 2015 r.

Szara godzina / 70 x 80 cm / olej na płótnie / 2014 r.

Muzeum II / 60 x 70 cm / olej na płótnie / 2016 r.

Muzeum III - ucieczka / 70 x 60 cm / olej na płótnie / 2016 r.

Muzeum I / 60 x 40 cm / olej na płótnie / 2016 r.

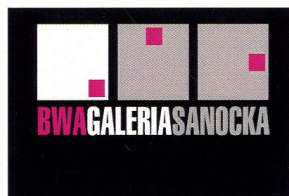
Pracownia Sylwka / 60 x 50 cm / olej na płótnie / 2015 r.

Pracownia / 50 x 40 cm / olej na płótnie / 2015 r.

Drzwi których nie ma / 80 x 80 cm / olej na płótnie / 2015 r.

PLACÓWKA KULTURY MIASTA SANOKA

BWA GALERIA SANOCKA
RYNEK 14, 38-500 SANOK
TEL./FAX (013)4636030
e-mail: galeriasanocka@gmail.com
www.bwa.sanok.pl

sponsorzy galerii:

Firma DeF
sztalugi i płótna

patronat medialny:

